

De Drietand

Hallo beste Neptuner !! Als U dit blad in handen krijgt betekent dit alweer dat het duikseizoen van 2007 voor de meesten zo goed als achter de rug is ... En wat voor een seizoen ... één om zeer snel te vergeten!

Behalve in het vroege voorjaar was er van "zomer" en de bijhorende temperatuur en zonnenschijn absoluut niets te merken! Juli was, qua weer, compleet ondermaats en augustus was dat zo mogelijk nog meer. Tot overmaat van ramp was de zichtbaarheid quasi het ganse seizoen zo goed als nul! Kortom een rotseizoen, maar dat heeft dan ook weer zo zijn voordelen... Het kan volgend jaar alleen maar beter zijn!

Het einde van het duikseizoen betekent echter wel opnieuw de start van de zwembadtrainingen. Wie dus een "potentiele" duiker in zijn of haar vriendenkring of familie heeft, en waarvan je vermoedt dat hij/zij in onze clubgeest past...niet aarzelen gewoon meebrengen!

Indien alles volgens plan verloopt, zullen we een nieuwe poging wagen om rond februari 2008 een clubreis te organiseren naar Sri Lanka (vorige keer moest dit plan enkele weken voor het vertrek worden opgeborgen door een tsunami...). Als ik tijdig aan meer info en details geraak, zal je het zeker nog in deze Drietand vernemen ... Maar we houden jullie hoe dan ook wel op de hoogte.

Uiteraard mag in dit blad het stukje "mariene biologie" niet ontbreken, vandaag behandelen we de brokkelster, U allen welbekend, je leest er alles over. Waar je ook alles over te weten komt, is over het komende clubfeest!!

Zoals jullie allicht weten hebben we een traditie hoog te houden om een clubfeest te organiseren waarover nog lang zal worden gesproken, en dat zal deze keer niet anders zijn!!

Onze "clubreporter" Harry Voet, heeft ook alweer één en ander op papier gezet over de evenementen van het afgelopen seizoen. Maar zoals hierboven reeds vermeld was het een rotseizoen en is het hoogtepunt, zijnde het "mossselfestijn, niet kunnen doorgaan. De clubbarbecue echter nog net wel, en daarover kan je dan ook alles vernemen.

Niet alleen Harry, maar ook Dirk De Ryck heeft een artikel ingezonden. Bedankt Dirk!!

Verder zal je in dit clubblad, zoals steeds, de gebruikelijke info en mededelingen terugvinden.

Hiermee is mijn bijdrage weer zo ongeveer geleverd. Ik wil U enkel nog veel leesplezier wensen, en voor hen die ook in de winterperiode (misschien op een exotische bestemming...) willen duiken... Als je het doet...doe het veilig!!

Betaling lidgelden 2008

Op het ogenblik dat deze **Drietand** wordt samengesteld is nog niet bekend of het lidgeld ongewijzigd blijft.

Dit zal worden onderzocht en beslist op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur .

U zal hiervan uiteraard op de hoogte worden gehouden, alle info hierover kan U vernemen op de wekelijkse trainingen in het zwembad.

Van zodra de prijs van het lidgeld is vastgesteld kan dit worden gestort op

Rekening :402-9137089-74

Troebel water en turbulent weer

Tijdens de maanden juli en augustus zou uw reporter dit jaar nu echt toch eens wat meer tijd besteden om te gaan duiken en vooral te fotograferen in de Oosterschelde. Met goede voornemens is echter naar het schijnt de weg naar de hel geplaveid! En dus kwam het er net als vorig jaar niet van, al dient gezegd, dat het weer – en dit zowel boven als onder water - niet echt meewerkte om mijn goede voornemens te realiseren!

Toch begon de eerste duikdag van het “seizoen” (Iets voor pompbakduikers! De echte fanatiekelingen duiken immers winter en zomer!) aanvankelijk reusachtig. Het was begin juli en een stralende zon prijkte standvastig aan een strak blauwe hemel. Een bijna spiegelgladde azuren Oosterschelde was bezaaid met hagelwitte zeilen. Het leek wel een kitscherig schilderijtje van de Côte Azur! Een probleem was echter dat er op deze uitgelezen dag maar drie duikers opgedaagd waren : Freddy, Jean-Pierre en uw reporter. Ieder die in de Oosterschelde al eens met drie tezamen heeft gedoken weet dat zoiets niet erg comfortabel duikt. Het kàn, maar daar is dan ook alles mee gezegd!

Nauwelijks waren we een halve minuut onder water of ik hoorde plots mijn fles blazen. O-ring kapot dacht ik. Waarom wou dat kreng nèt nu de geest geven, terwijl ik het altijd ruim de kans geef om dat te doen vóór we vertrekken! Bij een onderwaterzicht van - optimistisch geschat - een halve meter werd het even een warboel eer de andere twee doorhadden dat er wat fout zat. Er zat gelukkig een reserve-O-ring op de schroef van mijn ontspanner om zulke onaangename momenten te kunnen depanneren. Er bleek echter niets te mankeren aan de oude O-ring. Ontspanner dus weer gemonteerd en ondergedoken. 't Hielp. Net dertig seconden! Nog maar eens de ontspanner herplaatst. Derde keer, goeie keer! Maar erg gerust duiken doe je dan niet meer, dus slechts ongeveer 15 m diep.

En troebel dat het was! Gelukkig had ik, in tegenstelling tot Freddy, mijn fotoestel maar

van het seizoen zit ik persoonlijk nooit zo goed in mijn pak: Het is alsof alles weer even moet wennen! En als er nog onvolkomenheden zijn aan de uitrusting, dan heeft men maar beter de handen vrij om die op te vangen, want mijn camera verliezen dat zou pas echt een ramp zijn! Ditmaal bleek de in- en uitlaatslang van mijn trimvest steeds weer zoek te zijn als ik ze nodig had. Ze hing steevast ergens hoog boven mijn linkerschouder te zweven. Dat had ik nog nooit voorgehad en ik kon mij op dat moment ook niet indenken waarom dat zo was.

Normaal hing ze steeds binnen handbereik. Waarom dan nu niet! Inspectie na de duik leverde de oplossing: Na het spoelen van de vest, waartoe ik de slang op het einde van het seizoen eens losgeschroefd had, had ik verzuimd ze bij het weer monteren eerst onder een strip door te halen, welke bedoeld is om het ding bij het duiken omlaag te houden. Dat vergeet ik dus nu nooit meer voor volgende keren!

Tot mijn grote ergernis bleken de drijvers van mijn “buddy-line” onvoldoende lift meer te geven, zodat de wat langere lijn, waaraan ik normaal de voorkeur geef (ongeveer 1,5 m) nu eens om één van mijn palmen gedraaid raakte en dan weer vastzat achter een hoog oprijzende bos algen. Miserie troef! Zeker omdat de anderen dat niet altijd meteen opmerkten, waardoor het strak getrokken touw moeilijker los te krijgen was. Zuinige kerel als ik ben, had ik ooit de vlotters zelf gesneden uit een blok piepschuim, maar door de waterdruk op grote diepte worden die, zeer geleidelijk aan, meer en meer samengeperst tot ze bij een bepaalde duik dan niet meer voldoen. Tegen de clubbarbecue moest ik dus zeker nieuwe vlotters maken.

Na die eerste duik liepen er geruchten dat de Oosterschelde nog steeds troebel bleef. Door het aantal duikers kon het niet komen, want het was opvallend dat de op een mooie zomerdag steeds volgeparkeerde dijk nauwelijks bezet was bij het keren van het getij. Er zouden werken aan de gang (geweest) zijn en men zou massaal mosselen aan het slepen zijn. Wat er ook van was, mijn animo om er nog te duiken

was na die eerste rotduik niet op een erg hoog peil meer.

Werken in mijn woning beletten me om tot bij de duikwinkel te geraken, teneinde mijn fles en ontspanner te laten inspecteren. Op de dag van de barbecue vertrok ik dus (oh schande!) zonder duikgerief, alhoewel het schitterend weer beloofde te worden die dag. Nabij Wemeldinge werd de lucht echter grijzer, zelfs dreigend. We besloten dus nog maar niet meteen ons barbecuegerief uit de wagen te halen, al zaten de anderen er al compleet geïnstalleerd.

Toen er te water werd gegaan hing er in de verte, richting zee, een zware onweerslucht en toen de duikers vertrokken waren begon het in de verte danig te bliksemen. Gelukkig dreef het onweer zijdelings langs, maar toch moesten we even gaan schuilen voor een licht buitje.

Toen de duikers terug waren begon het weer te druppen, maar gelukkig had Filip een partytent opgezet, waaronder we met z'n allen konden aperitieven. En dat hebben we grondig gedaan! Filip had dit jaar de grondstof (vlierbloesems) voor zijn vermaarde "Chateau Baron Putzeys" niet kunnen oogsten, maar hij had ter compensatie een lekkere cocktail bij die fel gesmaakt werd en toen hij op was nog werd aangevuld met andere geestrijke drankjes die anderen mee hadden gebracht. Geen wonder dat er weer uiting aan de levensvreugde moest gegeven worden door het zingen (brullen ?) van Philips hit : "Lief klein konijntje had een vliegje op z'n neus" (Moet dat voor duikers eigenlijk niet vertaald worden in: "Lief klein konijnvisje had een poetsgarnaaltje op z'n snuit" ???)

Aperitieven is natuurlijk ook de gelegenheid om eens na te praten over de duik en daaruit bleek dat het weer eens een weinig te genieten troebele duik was geworden. Misschien moeten we dan toch maar eens wat verder rijden en in de Grevelingen gaan duiken? Ons gezang had de weergoden blijkbaar weten te vermurwen, want de hemel klaarde wonderbaarlijk uit, zodat ook wij onze barbecueuitrusting uit de wagen haalden.

Het dient gezegd, dat we die dag de parasols nog terdege nodig hadden! Het werd een echte top-zomerdag, inclusief de traditionele zwempartij, waarbij er fel gekampt werd om een plaatsje in het rubberbootje van Hugo. Zelfs de hondjes voelden zich geroepen om te water te gaan. Voor we het wisten was het 8 (acht!) uur eer er iemand aan opkramen dacht. Nooit zo laat gebleven!

Over de in uw Drietand aangekondigde mosselsmulpartij aan de Oosterschelde kan ik in dit verslag kort zijn : afgelast! Het weerbericht voor die dag was bijzonder onheilspellend. Naderhand bleek die dag toch nog vrij goed geweest te zijn ... Er zijn geen zekerheden in dit leven, vooral het weerbericht niet, ondanks al wat er aan satelieten boven ons hoofd hangt rond te draaien.

!! MEDISCHE KEURING NIET VERGETEN!!

Hou er rekening mee dat Walter Lauwers zijn praktijk aan het afbouwen is, en het niet langer mogelijk zal zijn op hem een beroep te doen voor het jaarlijkse duikonderzoek. Kijk dus alvast uit naar een alternatief. Wie eventueel adressen wenst van dokters die "thuis zijn" in de duikwereld kan steeds contact opnemen met NELOS...

Ik geef jullie alvast enkele alternatieven :

Dr Roland Van Den Eede – Heidestraat 8 – 2660 Hoboken – tel : 03 827 57 31

Dr André Waerebeek – Lindelei 10 – 2640 Mortsel – tel : 03 448 09 67

Dr René De Laet – Pastoor Van Tendelostraat 9 – 2260 Nijlen – tel : 03 481 71 01

OP REIS MET EEN DUIKFLES

Tijdens de voorbereidingen van onze vakantie­trip kwam onze schipper met het idee om zich een kleine duikfles met ontspanner aan te schaffen om hiermee herstellingen en poetswerk aan het schip uit te voeren. Het leek me een goed idee daar ik zelf tot 2 maal toe op volle zee een touw en een net uit de schroef heb “mogen” halen.

Om problemen te vermijden ging hij dat echter ter plaatse kopen in Spanje.

Tot ik een telefoontje kreeg om eventjes langs te komen om zijn aankoop (in Nieuwpoort) in mekaar te steken was er dan ook geen vuiltje aan de lucht. Schoon gerief, daar niks van, maar toch wel 2 uur aan geprutst om het in mekaar te krijgen! Stel u : voor, een rugzak met daarin, onderaan en horizontaal een 5 l fles die met de kraan zijdelings uit een slip komt piepen.

Binnenin een blaas die lucht krijgt zoals een trimvest en een manometer, bovendien binnenin nog zakjes voor ballast. Echt schoon gerief dus!

Om het vervoerbaar te maken schroeven we de kraan er terug af en stoppen alles in een stoffen valies.

Met de 9/11 paranoia in het achterhoofd stel ik voor om toch maar even naar de luchthavens te bellen om advies, ge weet maar nooit! Onze schipper vond dat echter niet nodig.

Op de vertrek­dag netjes ingescheept en uitleg bij de lading gegeven, geen probleem dus. Bij aankomst in Malaga alle koffers op de band behalve één,... Tiens??

Bij “Lost luggage” gaan informeren en maar ineens ons vermoeden erbij verteld. Zeer gedienstige mensen : direct telefoon naar Brussel. Blijkt dat de koffer in Brussel geweigerd is door security. Stellen voor om sloten open te breken en zelf vast te stellen dat het om een lege stalen cylinder gaat en geen bom.

Na drie dagen krijgen we plots bericht dat onze koffer rond 20 uur zal afgeleverd worden aan huis! En ja, sloten geforceerd, maar alles compleet en bovendien de schoevendraaier erbij waarmee ze de zaak hadden opengewrongen. Het hoe of waarom zullen we waarschijnlijk nooit weten, maar de combinatie zeilen en duiken kan dus zeer avontuurlijk zijn.

Bijgevoegd : foto van gelukkige schipper met zijn trofee.

Dirk De Ryck

CLUBFEEST NEPTUNE
ZATERDAG 1 DECEMBER 2007

WE ZOCHTEN VOOR U EEN UITGELEZEN LOCATIE UIT: DE
“CLUBHOUSE” VAN DE **“ROYAL YACHT CLUB BELGIE”**
GELEGEN OP DE ANTWERPSE LINKEROEVER (THONETLAAN 133)

PROGRAMMA :

SAMENKOMST AAN DE CLUBHOUSE OM 17.00H
(GEEN PARKEERPROBLEEM: ER IS EEN RUIME PARKING)
EEN AUTOBUS BRENGT ONS **OMSTREEKS 17.30H** NAAR

GALLERY 100

IN ANTWERPEN-CENTRUM VOOR DE **VERNISSAGE** VAN EEN
FOTOTENTOONSTELLING MET WERK VAN:

HELENE ASH,

EEN ZEER GETALENTEERDE ONDERWATERFOTOGRAFE UIT PARIJS!
(HIER KRIJGEN WE DE EERSTE NATJES EN DROOGJES!)

OMSTREEKS 19H BRENGT DE BUS ONS TERUG NAAR DE **CLUBHOUSE**.
IN DE FEESTZAAL HEBBEN WIJ (ZOALS GEWOONLIJK) NOG MEER
VERRASSINGEN VOOR U IN PETTO...

DAARNA IS ER EEN UITGELEZEN BANKET.
(ER ZAL VOOR ELK WAT WILS ZIJN)

UITERAARD ZULLEN WE OOK DE BENEN STREKKEN OP DE DANSVLOER!

(SPOT!)PRIJS VOOR DIT ALLES : € 60 P/P ALL IN !!

EEN FORMELE UITNODIGING VOLGT NOG.

INSCHRIJVEN BIJ MARIA (015/20.19.12) OF SONJA (0498/30.04.40) IS NU REEDS
MOGELIJK.

VORIGE CLUBFEESTEN IN GEDACHTEN KUNNEN WE NU REEDS STELLEN DAT
AFWEZIGEN ONGELIJK ZULLEN HEBBEN!
MEN ZEGGE HET VOORT...

Brokkelster – Ophiotrix fragilis

Als er iets is wat duikers als “gewoon” beschouwen tijdens een duik, dan zijn het ongetwijfeld brokkelsterren. Je krijgt ze zonder meer tijdens elke duik in de Oosterschelde te zien en in tegenstelling tot wat de wetenschappelijke naam zou kunnen laten vermoeden, zijn brokkelsterren helemaal niet “fragiel”.

In tegendeel zelfs, ze hebben zoals je verder kan vernemen alles in huis om aan eventuele belagers te ontkomen!

De brokkelster heeft in vergelijking met de gewone zeester, heel dunne slanke armen. Zij zijn daar dan ook zeker niet mee in staat om schaaldieren te openen. In plaats daarvan zijn de armen heel soepel. Met één of meerdere armen opgeheven in de stroming vangen ze voedseldeeltjes. Die voedseldeeltjes blijven aan hun slijmerige armen hangen en worden door deze armen naar de mondopening gebracht. Als een rover zich in zo'n arm vastbijt zal deze meteen worden geamputeerd van het lichaam niet dat de brokkelster nu als een gehandicapte verder door het leven zal moeten gaan. De arm zal binnen korte tijd weer aangroeien.

Het dier bestaat uit een schijf van 2 cm doorsnede en vijf armen tot 7 cm lang, de kleur varieert. Zoals alle slangsterren hebben brokkelsterren geen zuignappen aan de voetjes. Ze komen voor onder stenen en zeewier tot 350 m diep.

Op plaatsen met veel stroming en dus veel voedselaanbod liggen brokkelsterren soms bij miljoenen zij aan zij.

Het is overigens niet altijd even gemakkelijk om slangsterren exact te determineren. In de Europese wateren komen in totaal niet minder dan 184 soorten voor!!

Het meest kwetsbaar zijn zij tijdens de winterperiode, want extreem koude temperaturen, zoals die wel eens voorkomen tijdens erg strenge winters, kunnen zij maar moeilijk verdragen.

De voortplantingsorganen zitten op de onderkant van de centrale schijf, tussen de armen.

Er zijn mannetjes en vrouwtjes, alhoewel je ongeveer een brokkelster moet zijn om het verschil te kunnen zien...

Er zijn nauw verwante soorten die aan broedzorg doen, maar de brokkelster laat de geslachtscellen gewoon los in het water. Daar vind de bevruchting plaats. Er ontstaan weer (net als bij andere stekelhuidigen, maar wel met vormvariaties per soort) speciale pluteuslarven. Dit zijn echt kunstwerkjes om te zien. Na een verblijf in het plankton ondergaan ze een gedaanteverwisseling en groeien uit tot volwassen brokkelsterren.